

از این شماره « فصلنامه هنر » فصلی در معرفی
عکاسان برجسته ایرانی و جهانی می‌گشاید. معیار
ما در انتخابها، اصل درك نموده عکاسی و پایبندی
او به اصول و مبانی پیامگیری و پیامگذاری انسانی
و مردمی است.

عکس‌ها به صورت « مجموعه » وار عرضه خواهند
شد. هدف ما به جز برآورد آنچه آید، وسعت بخشیدن
به دید و درك و دریافتهای شما از هنر عکاسی و
برگشیدن و تعالی شناخت خوانندگان از این رسانه
جهانی است.

بنابراین در هر شماره ضمن معرفی یک عکاس
و آلبوم عکسهایش تحلیلی نیز بر چند و چون کارش
خواهیم داشت. باشد تا در بازآوری این هنر مردمی
مفید فایده اقیم.

روزنامه
مجله بین‌المللی علوم انسانی

خرمشهر ۶۱

آلبوم عکس‌های بهمن جلالی

عکس‌های او می‌شود و از این نقطه هر نشانی آگاهانه در برابر بیننده قرار می‌گیرد. درختی در فضائی دودآلود، عمارتی بمباران شده بانسانی از معماری سنتی، رزمنده‌ای در دشت در حال نمازگذازدن و...

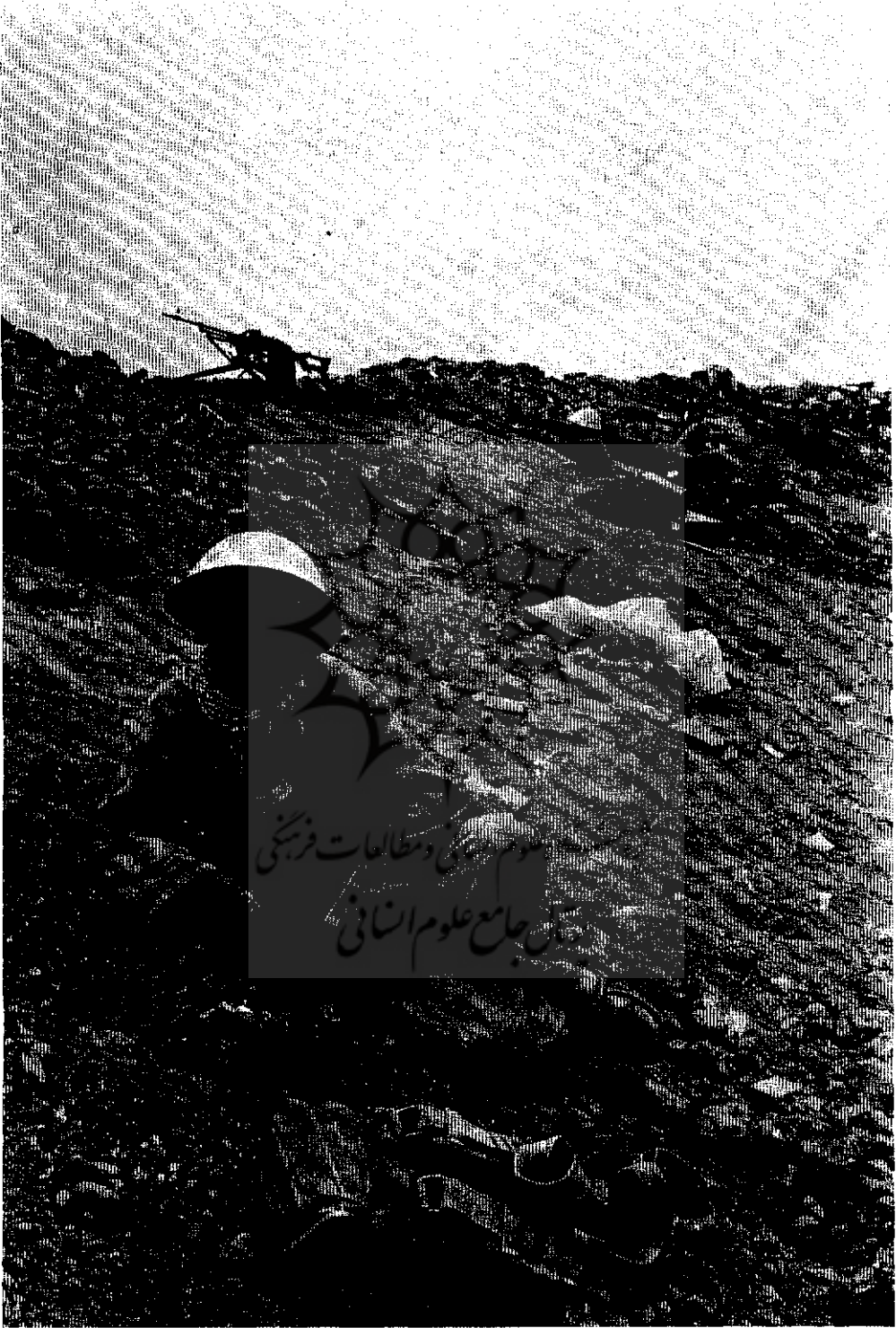
او گهگاه به خاطره‌ها هم دست دراز کرده و در ورای عکس‌ها سعی می‌کند تا یادی از گذشته‌ها و روزهای زندگی در شهر را در خاطره‌ها زنده کند و با تاکید بر این سکون عکس‌ها بر دل می‌نشیند و بمانند تصویری متحرك بر ذهن‌ها نقش می‌بندد و در نهایت به ما می‌فهماند که در پس این خرابیها اشنیاق به ساختن دوباره حضور دارد. ساختن به اعتبار توان و تلاش یک ملت و جریان زندگی تازه در خرمشهر، اینجاست که این تصاویر معنی می‌یابند و بعنوان سندهائی از مبارزه مردم از یک سو و نگارش تاریخ تهاجم جهانخواران از سوی دیگر مطرح می‌شوند.

آنگاه در می‌یابیم که هر عکس ممکن است سند باشد ولی نمی‌تواند درگستره‌عکاسی مستند جای‌گیرد، زیرا عکاسی مستند فقط یک سند ساده نیست بلکه درک و تعریف عکاس را هم در پس شکل سندی عکس اعتبار دارد.

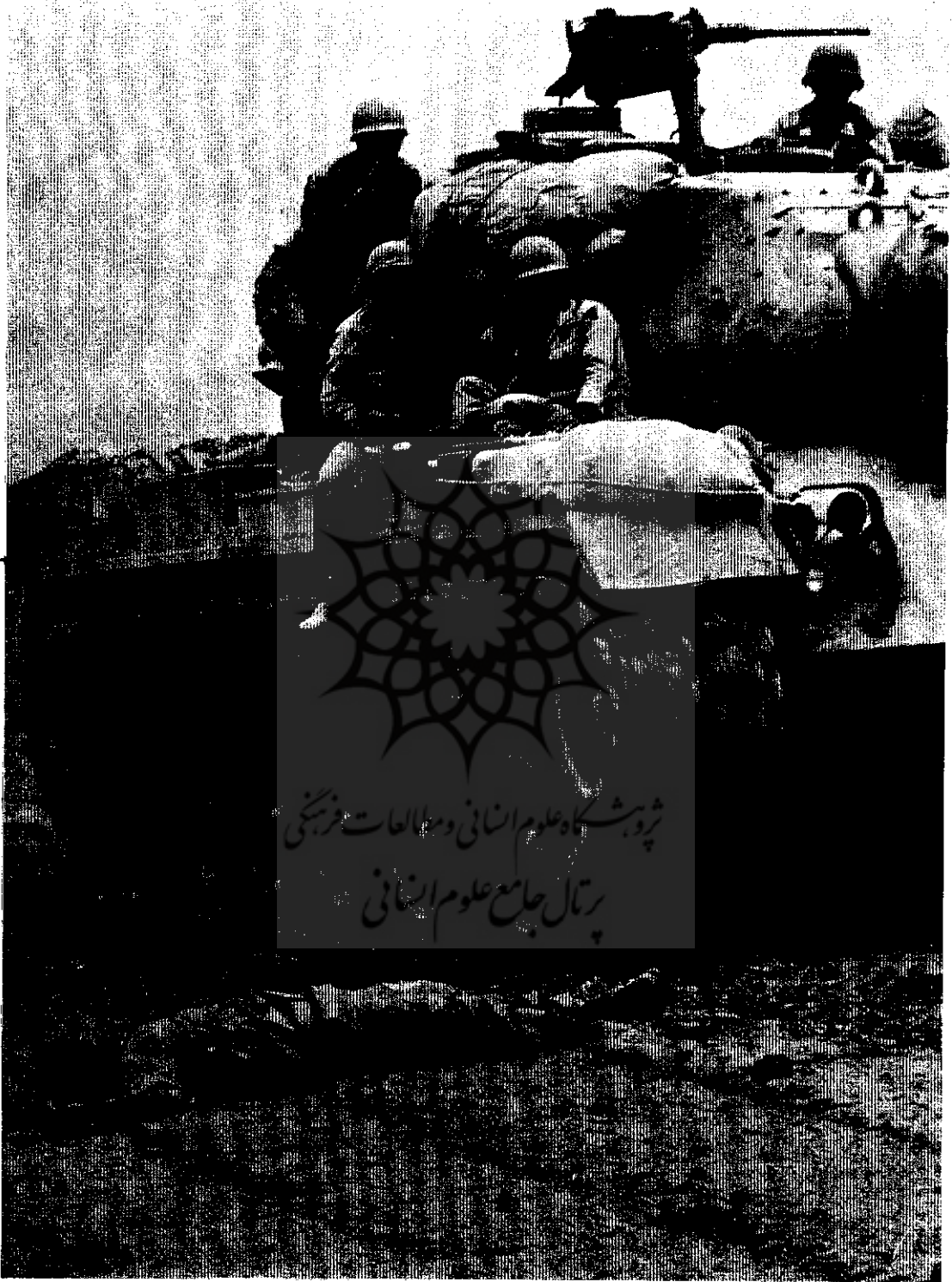
خرمشهر، شهری که بیش از نوزده‌ماه مورد تاخت و تاز بعثیان، این مغولان عصرما قرار داشت آزاد شد. براستی که جوانان ما این دلاوران و رزمندگان اسلام، با ایثار-گری‌های خویش چه حماسه‌ها که نیافریدند. عکس شاید هیچگاه نتواند بیانگر ابعاد عظیم چنین واقعه‌ای باشد، ولی از آنجا که زنده‌ترین شاهد تاریخ است می‌تواند وسیله‌ای باشد تا گوشه‌هائی هر چند اندك از عمق واقعه را به ما نشان دهد.

عکس‌هائی که تاکنون در طول جنگ تحمیلی دیده شده، عمدتاً از دو بینش تبعیت کرده‌اند، نخست بعد خبری و واقعه نگاری و دیگر بعد مستندسازی و گزارشی. بنا به ضرورت بیشتر به بعد نخست توجه شده است. جلالی چه در کتابش آبادان که می‌جنگد و چه در عکس‌هائی که در این مجموعه می‌بینید به شیوه یک عکاس مستند با جنگ برخورد داشته است و در این راه سعی دارد که با بیانی از جنگ به گستردگی مساله‌ای در تاریخ انسانها پردازد و از آن پس مستند سازی را به تجربه بگیرد.

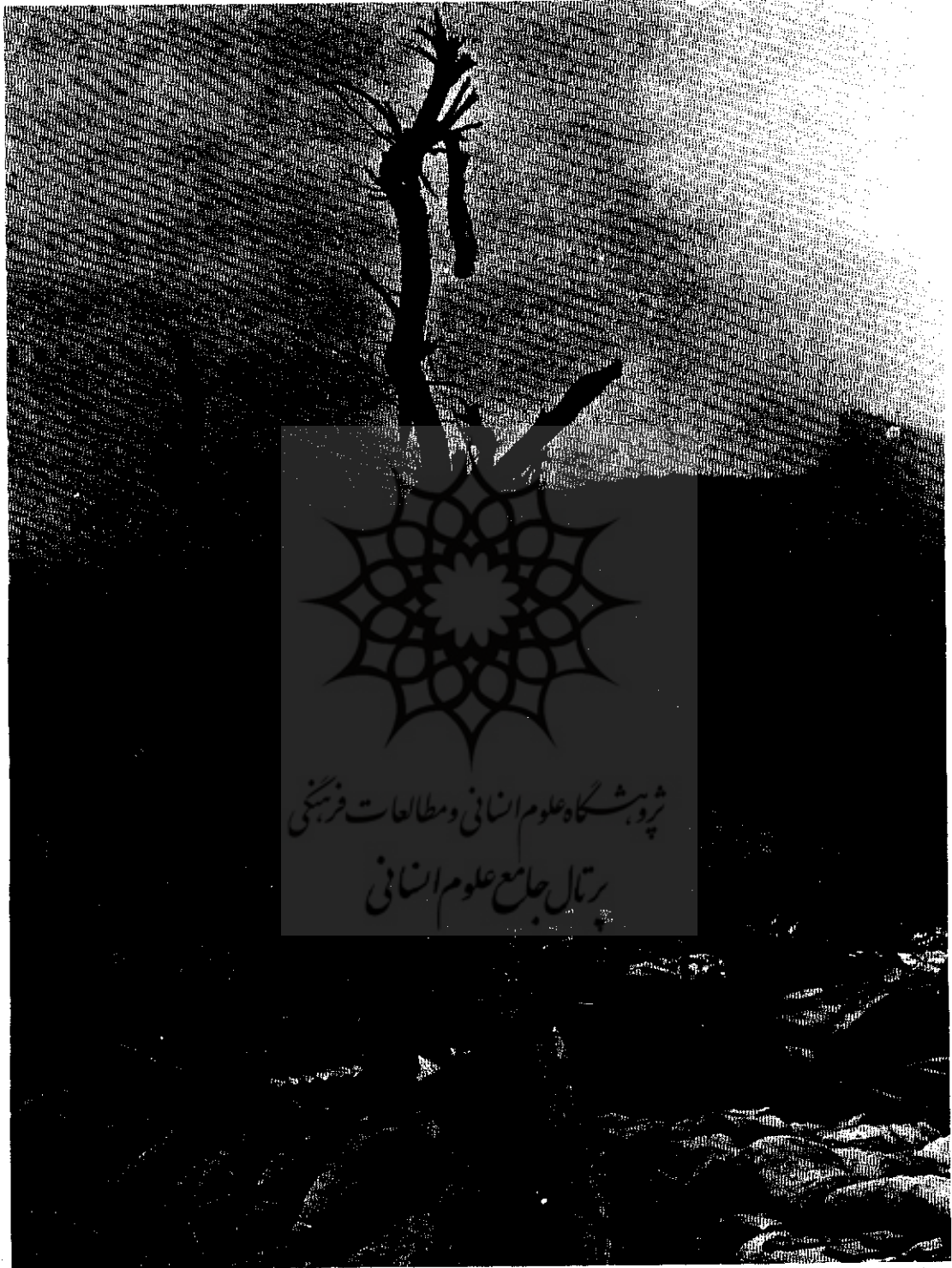
دستمایه کار جلالی در عکس‌هایش سکون است و این سکون، تا آنجا خود را تحمیل می‌کند که عنصر اصلی فضا و متن قصه‌گونه

سومین کنگره مطالعات فرسنگی
در جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رساله جامع علوم انسانی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
رتال جامع علوم انسانی

